

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

MEGTÖRTÉNT A XI. ADÁS!

„Keressz azok társaságát, akik felemelnek, akik jelenléte a legjobbat hozza ki belőled.”

Epiktétosz, görög sztoikus filozófus (Kr.u.60-140)

Hungária... Az Avenida színház színpada is nélkülöz minket! Irtó furcsa érzés ez az üresség! Hangok suttognak körülöttem, az elmúlt nevetések és lábmozgások visszhangja fellegetben lebeg még a lelkem!

Már mindenki elment, mindenki ismét otthon van, és az a haszontalan állapot uralkodik, amely a hatalmas események után következik be, elkerülhetetlenül. Szinte gyászállapot. Nem szomorú, ellenben egy nosztalgikus illúzió árnyéka! Mint a szellemek, úgy szegődnek vissza körém az édes táncosemberek. Itt hagyták energiájukat, illatukat, kedves arcaik vonásait, itt maradt a lelkületük, hogy mostantól és két egész éven keresztül belőlük, elrepült emlékükből is táplálkozzon az erőnk.

Vajon megtettünk-e minden lehetőt? Átadtunk-e minden elképzelhető? Vajon sikerült-e visszavetíteni örömeinket, hálánkat, meglegedettségenket? A hűség olvasó esetleg nem is tudja pontosan elképzelni, miről fogok írni, de sejtethi, hogy szépről, felülmúlhatatlanról...

*

Július 18-a van, sietek **Kerekes Miki** és **Bonapartian Edi** barátaimmal Ezeiza reptér felé. Borús, nedves késődépután van, és idegesítő torlódás jelentkezik az autópályán. Lúktat a szívünk, izgatottak vagyunk, mert drága kollégáink érkeznek meg hozzánk (**Makovinyi Tibi**, **Hortobágyi Gyöngyvér**, és **Juhász Zsolt-Gelencsér Janika**, **Hrúz Dinivel-Szabival**, vagyis a **Dűvő zenekar** egy részével). Lassan haladunk, csepereg az eső, telnek a percek, esküszöm keservesen. Leáll teljesen a forgalom.

Termoszunkban még melegen lötyög a *matéra* szánt víz. Egy-két felületességről beszélgetünk, de csak azért, hogy a csend ne örölje agyon elménket. Hány óra van? Ahhhhh, már leszállt a gép! És még „sehol” sem vagyunk! Jóságos, áldott buenosi közlekedés! Kierünk a reptérre... széjjelnézünk. Sehol senki! Elmentek! Persze tudjuk, a *transfer* kisbusz szépen kiment értük. Mi csak lelki támasznak, „fogadóbrigádként” akartunk ott lenni!

Sietünk vissza, a Hungária felé. Lazább forgalommal, csendben robot az autónk. A Hungária étterme zsúfolásig tele. Szemeink keresnek, és azonnal rátalálunk egy asztalnál a szeretett barátaink feje búbjára: az ölelés, a puzsi, a meleg viszontlátkozás eszméletlenül érzékeny! Testvérgyülekezés! Vacsora után előkerülnek a hangszerek, máris táncra perdülünk, s az étterem megszokott klientúrája váratlanul egy elsőrangú magyar néptáncműsor nézőjévé válik!

Kezdődik az örület! A leírhatatlan élménysorozat! Másfél hétig tartó élvez-

zet! Eksztázis! Páratlan vigadás! Csúcs! Vendégeink három napon keresztül össze-vissza érkeznek. Mindenfelől: Felvidékről, Ausztráliából, USA-ból, Magyarországról, Brazíliából, Uruguayból. Rohanások, fogadások, ölelések, mosoly. Szerdától-péntekig teljes a mámor! Egyszer csak megvagyunk mindnyájan: nyolc együttes nyüzsg, hatalmas a felfordulás! Ilyet nem is lehet elmagyarázni! Ott kell lenni!

Az előzetes izgatottság mindent felülmúl. Együttal mégis nyugalom uralkodik: szinte megpihenés, egy családi önfeledtség! Rokonság! Közös nevező! A Hungaria nagyterme csupa dísz (**Mattiauda Zólyomi Luncsi** műve). Falain az együttesek országainak zászlói tündökölnék izléseken, középen pedig egy óriási Kárpát-medence térképe van kirakva, felragasztott tarka néptáncos trikókból! A csillárokról kis színes viharlámpák és egy másik sarokból a táncosok csoportképei pislognak felénk. Dallam lobban, rögtönzött tánc ház alakul, finom székely káposztát - **Blahó Ervin** és **Klári** főztjét a Kolomp együttes táncosai szolgálják fel - ehetünk, van bőven sör-bor, hangulat! Semmi sem lankad, csak növekszik, gömbölyödik, halad! Mindenki kap egy zsákot. Benne ajándékok vannak: a találkozó hivatalos pólója, sálja, plakátja. A zsvaj élvezetes és kellemes... Bár ne lenne vége soha!

Makovinyi Tibor, Ughy Viktor, Juhász Zsolt, Ughyné Paola (még a kis Attilával a bensőjében), Hortobágyi Gyöngyvér és szerző

Muzikaszó a Hungaria bárjában: Tábor Matyi (USA), Bonapartian Edi és Hrúz Dénes primás (Magyarország). Háttérben még Omar is élvezi

Fork Guille és Jankovich Dani (Uruguay), Makovinyi Tibi és Hortobágyi Gyöngyvér (MO), Piller Gida és fia Mátyás (Brazília)

*

Havi „HUFImondat”:

„A mai ember általában abban az ijedt aggodalomban él: 'Mi jut nekem? Miről maradok le?' Ezért egész élete törtető hajszában telik. Jobb, ha a lényéből ez sugárzik: 'Mit tudok adni?' Az ilyennek gondtalan, nyugodt, józan munkája folyton gyümölcsözők, jut belőle másnak is, magának is bőven; csekélység, amit adni tud, de az a csekélység folyton megsokszorozódva tér őhozzá és másokhoz.” (Weöres Sándor)

Olvasunk... és gondolkozunk

A HAGYOMÁNYOS DÉL-AMERIKAI MAGYAR NÉPTÁNC TALÁLKOZÓ, 10 PONTBAN

- A Buenos Aires-i Regös együttes ölében született az ötlet.

- Az első találkozó Buenos Airesben valósult meg 1986-ban.

- A biennále célja a dél-amerikai magyar néptáncosok gyakori találkozója, együttműködése és fejlődése.

- A két gálaest a egykötő zöngés elé tárja az együttesek szebbnél-szebb színpadi produkcióit.

- A gálaműsorokat követő szakszimposium a táncosok és tanáraik szüntelen továbbképzését támasztja alá.

- A biennále azért állja az idő múlását és erősödik vele, mert a magyar néptánc által egyre szilárdabb hovatartozási érzéseket serkent.

A 2012. Találkozó logója (a találkozó sörös köcsögén) Mihályfy Kinga tervezése

- Már az egész magyar világ ismeri, és az egyik legfontosabb magyar találkozójának nyilvánítja.

- Vendégmestereink már nemcsak Magyarországról, hanem határain túlról is érkeznek ide hozzánk.

- A résztvevő együttesek nem minősítésre jönnek, nem konkurálnak egymással, hanem a legmélyebb baráti elismeréssel osztják meg a gálákat.

- A két utolsó találkozóon már csak élő népzene lépett fel az együttesek (Bara zenekar 2010-ben és Dűvő zenekar most, 2012-ben), valamint az argentinai, brazil és uruguayi (ilyen sorrendben) együttesek keretében már megszülettek a helybeli zenekarjaink is.

Kalotaszegi viseletes Regös csoportkép

Július 21, szombat dél. Az Avenida de Mayo-i Avenida színház csodaszép! Magasztos! Koradépután érkezünk be, százával. Három nagybusz visz be a Hungáriától a belvárosba. Itt van a Duna-tv is. A színház bejáratánál is forgatnak, *flashmob*-szerűséget (rögtöntánc, nagy divat a világon). Mindenki megkapja az öltözjét, Makovinyi Tibi és Hortobágyi Gyöngyvér várnak az üres színpad közepén.

Az izgalmas gálazáró tánc betanítása következik. Óriási az ide-oda menés, viszont egyúttal tiszteletben és rendben zajlik le. Annyira kedves! Az utasítások azonnal beidegződnek, gyakoroljuk is a lépéseket, betanuljuk a kis koreográfiát, szépen megy, nagy a mulatság is! Klaszikus szatmári táncrendet alkalmazunk, nagyjából mindenki ismeri, remek!

Közeledik az első előadás! A folyosók forrnak, színesek, suhanó tömeg huzatot keletkeztet. A visongás olyan, mint egy állandó aláfestő muzsika. Még olyanok is ölelnek, akik percekkel ezelőtt ismerkedtek meg. Csodás! Gyönyörű! Egy szóval: természetesen magyar!

Különleges illatot lehet észrevenni: a népviseletek üde tisztaságát-sugárzót. Egyik szebb, mint a másik, majdnem az egész Kárpát-medence képviselve van: vegyes erdélyi, felvidéki, dunántúli, dél-alföldi díszöltözetekben sétálnak a táncosok. Van, aki nagyon izgul, lépést gyakorol, van, aki nyugodtan nézi magát a tükörben, van, aki vidáman beszélget, vagy aki a sminket igazítja magán. Fiúk és férfiak kalapokat tesznek a fejükre, lányok és asszonyok copfokat fonnak, pántlikákat kötnek...

A Kolomp együttes fellépés előtt

Folyt. a 2. oldalon

XI. ADÁS...

A zenészek még az utolsó hangolásokkal foglalkoznak a színpadon, míg átveszik szóban s sorrendben az előadandó zene-összeállításokat is. Az öltözők mellett elhelyezett ízletes szendvicsekből és ládászám mennyiségű friss gyümölcsből válogathatnak a fellépők (**Mattiauda Zólyomi Luncsi** felelőssége). Ásványvíz

Grabner Pisti és édesanyja, Grabner Nagyiványi Patrícia

palackok sorakoznak, mint a katonák, tehát a szomszédok is biztosítva van! A bemenők (**Grabnerné Patrícia** és fia **István**) elegáns feketében, egy fékes fényzőn alatt jelennek meg a tágas színpadon, és precíz szavakkal irányítják a nézőt.

A két előadás (július 21-22) műsora igazi szivárvány! Hitesen szép! Egy-másba mosódnak a hazai faluképek - a magyar tánc gazdag motívumkincsei láttára azonnal észrevehető a kultúránk tizenegy százados európai életkora! Ezt a tényt a nem magyar néző is érzékelheti. Tombol is a közönség, nevetve-tapsolkönnyezve-kiáltva hangsúlyozza ki azt, amit jómagunk már nagyon tudunk: néptáncörökségünk ápolása által nem csupán a magyarságunkhoz kerülünk csökközelségbe, hanem a világ egyik legfejlettebb mozgásvilág keble melegéhez is!

Az együttesek színpadi produkciói nem sablonos, erőltetett koreográfiai eszközökhez kell nyúljanak ahhoz, hogy a mondanivalójuk egyszerűen tökéletes legyen. Természetes, folyamatos, hol életvidám, hol melankolikus vagy szerény-virtuóz pillanatok követik egymást. Valóban, a már XI. Találkozó a csoportvezetők, együtteseik tagjai által ezek élettörténetét mutathatták be. Ez akkor bizonyosodik be, amikor egymás mellett lép fel az idősebb az egész fiatalal, a közismert arc a még ismeretlen mellett, a végtelen ügyes tapasztalt táncos a jóindulatú kezdő után. Minden esetben megmaradást, az üzenet továbbadását sugározzák. Szépséges! Mindenek felett méltó.

A zenekar muzsikája áthidalta minden előfordulható elakadást, eltűntette az apró hibát, alátámasztotta a boldog táncosok komoly gyakorlatra alapozott eredményét. Szólisták, karikázók, legényesek, körbenéklések, eszközös és változó sebességű párostáncok egy kifogástalanul szórakoztató sorozatot nyújtottak a két kétórás előadás alatt. A sok-sok évtized hazai gyűjtés, az oktatás, a szüntelen gyakorlat, a tánckarvezetők-koreográfusok ihlete valamint az összes néptáncos felelősségtudata volt átszemlélhető.

A színházközönség extra ajándékot is kapott a frappáns *grand finálé* csattanó erejétől. A száznegyven táncos egyszerre járta, s hála a jóégeknek, hogy nem szakadt be a régi színpad alattunk!

Intermezzo: Dúvó zenészek vonóskvartett szólója

folyt. az 1. oldalról

A második műsor végén már úgy maradtunk a bezárt vörös függöny mögött, mint akik meg szeretnék állítani az időt. Gyors pakolás után buszra szálltunk és a cserkészház alján sok száz *empanada* fogyott el, ugyanannyi sör, de a muzsika és a tánc eltartottak az első hajnalfények pirkadásáig.

A néptáncos élete egy meggyőződésbe gyökerezett felfogás tükré! Ugyanis a fejlődésének nincs határa. A folklór gördül, változik, alkalmazkodik, hiszen az emberek életéről és az ahhoz fűződő szokásvilágról szól. Ezt vesszük át a városi néptáncosok oly módon, hogy ne vegyünk le, se nem adjunk hozzá fölöslegest az eredetiségéhez, hanem hűséges közvetítőkként mutathassuk meg épségét a világnak.

Gálák utáni táncház a cserkészházban

A műsorokat követő szimpózium is ezt szolgálja. Ez alkalommal Benavídezen zajlott le (**Uggy Viktor** és neje **Paola** szervezésében: a Patronato de la Infancia-tól függő **María Antonio Loreto** Alapítvány parkkal körülvett épületeiben), és öt napon át a népzene, a népdal, a néptánc elbűvölő hatása alá vetette magát mindenki...

Sok résztvevőtől hangzott el, hogy talán ez volt eddig a legjobb! Ehhez több fűszer összeadása adódott: a betanítandó új anyag: gömöri (Felvidék: **Kupec Mihály** és felesége **Andrea** oktatásában) és szilágysági (Erdély: **Makovinyi Tibor** és **Hortobágyi Gyöngyvér** oktatásában) táncrendek-népdalok, a helyszín szépsége és kényelme, a zenekar kimeríthetetlen hozzáállása, a „kocsma” (**Demes Sanyi** szervezésében) és természetesen minden egyes résztvevő hangulata! A kegyetlen hideg sem rontott rajta, a test fáradtsága sem, semmi!

Makovinyi Tibi és Kupec Misi mesterek szaporán járják téli kabátban! Háttérben a zenészek és Lukács Csaba (Magyar Nemzet), Marossy Géza (Duna TV)

A hatalmas szatmári finálé pillanatképe

Július 28-a van... a találkozó záróünnepsége! Ez a szombat is hátborzongatóan

hangos és vidám, s mégis azért valamennyire más a feszültség. Nem kezdett, hanem véget jósol, legalábbis a találkozó „ideiglenes” végét.

A Hungáriában vagyunk ismét, ugyanabban a nagyteremben. Rotyog a meleg pörkölt a tányérokban (**Omar**), a zenekar húzza és húzza, táncolunk, forgunk, csapunk, tovább táncolunk, énekelünk, de minden más... A rendezők ide-oda sietnek, ismét nagy papírszakokat tologatnak: emlékcsomagot kap minden együttesvezető: egy ragyogóan faragott, emlékfeliratos

kopjafát (id. Lovrics János munkája), műsorfüzetet, nagy színes együttes plakátot és a találkozó összes képét egy izléses dvd-ben!

A mostani ölelések teljesen mások: hosszabbak, érzékenyebbek, és könnyekkel kevert, egyben búcsú és hálaszavak hangzanak el. Hosszan együtt maradtunk. Úgy, mint a kezdetén, nem egyszerre, hanem külön-külön kezdenek távozni a drága barátaink. Alakul az *úr!* Kis lyukacsok keletkeznek bennünk. Majd be kell stoppolni őket, a kis „úrsebeket”. Vasárnap (július 29) még tart a búcsú. *Asado* mellett megy a muzsika, a tánc. Egyre kevesebben állják körül a zenészeinket! És az idő már elfogyott, nem elég a sok mondanivaló kifejezéséhez.

Hétfő reggel van (július 30) és csontig fázunk. Lehet, hogy nem csak a hideg okozza. Inkább a fáradtság és... ez az *úr*. Utolsó fotók készülnek, nagyobb csoportokban mennek el az emberek Ezeiza felé. Kisbuszok, privát autók viszik ki őket, és végül, már délután, egy nagy autóbusz robog el a Paraná utcán az utolsókkal.

Kegyetlen az *úr*. Nem megyek ki a reptérre. Így döntöttem el. Nekem könnyebb lesz így. Nézem a busz hátát, egész addig, míg jobbra kanyarodik a Maipú sarkán - és eltűnik. Hazasétálok. Egyedül. Fázom. Eszembe jut, amikor az elmúlt napokban egy kalotaszegi csárdás alatt azt mondtuk egymásnak Makovinyi Tibivel: csak ne

Az újdonsült zenészek oklevelet kaptak

kelljen újabb hét évnek eltelnie, míg megint találkozhatunk (mert mi 2005-ben voltunk együtt utoljára, Budapesten).

Szeretném itt kifejezni mély örömetem s a legőszintébb hálámat a drága Kolomp együttes (a Regös felnőtt csoportja) táncosaim iránt! Mert kedvességük, odaadásuk és életvidám felelősségvállalásuk meglepte úgy a nézőtér magyarjait, mint az összes többi együttes táncosait is egyaránt! Már a találkozó előtt egy héttel előadták egy zártkörű vendégkör előtt életük első koreográfiáját. Leírhatatlan volt az izgalom, de egyből ez volt az első sikerélmény is. A két nagy gálán viszont azt élvezték a legjobban, hogy már ők is e fantasztikus mozgalom része lehetnek! A „Kolompszó a mezőségben” nevű, kis hatperces jelenettel nem mást, mint egy kolomp táncpróbát mutattunk be velük, a megszokott próbanyitó bemelegítőtől a záró énekes-verses szertartásig.

Ugyancsak itt fejezem ki újból köszönetemet a **Dúvó zenekar** önzetlen támaszáért: hogy élő zenére sikerüljön egy „debütálás”! Azt is köszönöm minden Kolomp nevében, hogy ennyire befogadó és lelkesítő volt mindenki velük szemben! Reményeim egyike? Hogy minden dél-amerikai országban, minden együttesnél legyen felnőtt csoport is. Az élet prizmjája kiegészítődik, a néptáncvilág gazdagodik és valóbbá válik!

Szeretett mesterbarátok vidámsága: ◀Hrúz Dini és Kupec Andrea-Misi ▼Juhász Zsolt Juki és Hortobágyi Gyöngyvér

A XII. Találkozó két év múlva lesz, São Paulóban 2014 közepén. Addig - közben - ki tudja, merre vezet mindnyájunkat a sors. Remélem arra, amerre együtt megyünk mindnyájan!

Mert: A magyar néptáncmozgalom nem követőket gyűjt, hanem szenvedélyes szeretőket!

Zólyomi Kati, néptáncos

Kedves HUFIolvasó: a következő számban rövid interjúkat közlünk. Érzékeny s lélekemelő beszélgetés részleteket!

A szimpózium óriás terme

A „továbbélő” hagyomány azért az, mert egyszerűen elmaradhatatlan!

Mindig kimondom, amit érzek, csupán néha nem jelzem előre, hogy figyelj! Most újból őszinte leszek.

Az utóbbi hetekben azt hallottam, hogy *nem lesz cserkészbál 2012-ben „mert nincs” ki megszervezte.* Azonnal kifakadt belőlem a reakció: Dehogynem! Persze lesz! Megszervezem! - És barátaim egy része tüstént mellém állt.

Impozáns volt a visszhang! Ömlöttek a szép ötletek, a kedv, a felelősségtudat. Kész - sehol semmi gond! Természetesen lesz cserkészbál, mégpedig olyan, amilyent mindenki szeret: megható, kedves, meglepő, üde és szórakoztató. Legfőképp „kifizethető”! A Hungária azért van, azért tágas, azért miénk, hogy használjuk, hogy tatarozzuk, hogy termei mindenkor otthont és keretet biztosítsanak számunkra. Hisz nem más, mint saját otthonunk bővített kiadása...

Nagyon szeretem a Hungáriámat! Valahányszor (hetente többször) belépek a nagyajtáján, azt érzem, hogy hazajöttem. Ilyen érzéseken nem szabad változtatni: ilyen megállapodásokra alapszik a megmaradásunk is. Aki „hazamegy”, az sosem tér el attól a helytől, ahol otthon érzi magát. Aki bizalmat érez valahol, az kétségtelenül visszatér, egyszer-kétszer-egyszer.

A megnyerően szép (aminek ellenére mindig ápolhatjuk, módosíthatjuk) Hungária nagyterme gyermekkorom óta a helyem. Nemcsak nekem nyújtja ezt a megóvó lelkületet, hanem sokmindenki másnak. Minden sarka kedvesen hívogat, amikor üres, egyszóval évtizedek eseményei futnak felénk, szinte beszélnek a falak, a kopjafák, a színpad, még az elavult kópádló kopott-hideg keménysége is.

Mikor álltál meg utoljára a nagyterem közepén, amikor teljes a csend, amikor csak te vagy ott? Hidd el, megéri! Hallgass! Figyelj! Mit hallasz? Ugye sokmindent! Mert semmi sem múlik el, ha nem hagyod elmúlni. Sőt, várod a következő eseményt! Elgondolkozol és reménykedsz, mosolyogsz - és jeleneteket képzelsz el. Most viszont csak két kép áll előttem, tisztán: az 56-os tiszteletadás (október végén) és a 2012-es cserkészbál. Tényleg, már mostantól látom magam előtt azt, amit elképzelttem, amit leraj-

zoltam, amit el szeretnék érni. S amit az ember el akar érni, az sikerül is, ha megdolgozik érte! **A bál dátumát november 10-re tűztük ki.** Már száll hozzám a friss virágok illata, már látom az elsőbálos lánykákat a színpad felé suhanni, már hallom a ricsajt, a jókedv hangosságát - és máris boldog vagyok! Ugye, megosztanád velem? Hát persze! Hiszen te is felelős vagy, nem csak én! Tudod, mindig újat láthatsz, mindig élvezheted, azt is, hogy a te jelenléted lényeges! Az idén is még meglepődhetsz!

Nyilván nem mesélem most el, mi lesz, ellenben megtudod, ha eljössz. Ha alátámasztod érzéseid irányát, ha a cserkészet él benned, mint akkoriban, ha gyermekeid-unokáid díszmagyarban táncolnak, ha szeretsz barátokkal találkozni - eljössz! Én pedig várlak! Tárt karokkal, megelégedve és büszkén! Miért? Mert cserkészéletem adta meg nekem a „mindent”, ígylhat e lelkülettel dolgozom, hogy te élvezd a cserkészgálánkat.

Egyelőre ennyit mondom el, szeretném, ha benned is felébredne a fantázia szikrája, és ilyen jóindulattal közelednél ismét hozzánk! Előre hálás vagyok jelenlétedért! Máris libabőrös vagyok. Máris mosolygok feléd, mindenki felé! Mert ez számomra valódi öröm.

Tehát vedd fel díszmagyarodat, Bocskaidat, öltönyödet-báli ruhádat, és gyere el **november 10-én a Pasaje Juncal-ra!** Fények, meglepetések, lenyűgöző s tápláló hagyományok várnak rád. Tudom, hogy tudod, de engedj meg, hogy megismételjem: az idén is lesz gyönyörű cserkészbál a Hungáriában! Igazi cserkészszerezzel a rendezőcsoport nevében

Zólyomi Kati cst.

Egy szereplő játéka a kastélyban

2012. elején indultak próbáink. **Molnár Ferenc** Játék a kastélyban című művét akartuk színpadra vinni.

Hatalmas lelkesedéssel indultam neki, hiszen tudtam, hogy a rendezőnk, Grabner István tehetséges és remek lesz vele dolgozni. A szereplők társasága pillanatok alatt összeszokott. Olvasópróbáink mindig kiváló hangulatban teltek és hétről hétre jobban ment.

Aztán elérkezett az igazi próbák ideje, egyúttal a nehézségeké is. Voltak alkalmak, amikor könnyen ment, és voltak alkalmak, amikor számtalanszor elgya-

koroltunk egy adott részt. Mindannyian 100%-ig megbíztunk rendezőnkben. Tudtuk, hogy sokat tanulhatunk tőle és a darabot legjobb tudása szerint rendezi. Tehetségét bizonyította már, hiszen nem ez volt az első rendezői munkája.

Fantasztikus csoportmunka alakult ki. Egyre jobban összeszoktunk, és bizalom alakult ki köztünk. Mindig számíthatunk egymásra. Ha nehézségeink adódtak, beiktattunk egy pár külön alkalmat a gyakorlásra. Volt, hogy egymás otthonában próbáltunk és nagyszerűen éreztük magunkat.

Aztán elértek a nagy napok! Ment a nagy készülődés előtte: hang, fények, felirat, smink, ruhák, kellékek, stb. Nagyon sok köszönet mindenkinek, aki segített! Mindkét alkalommal kitűnő közönségünk volt, öröm volt nekik játszani. Nagyszerű hangulatban voltunk.

*

Aztán jött a felismerés: hiányoznak a próbák, hiányzik a társaság. Nyolc fantasztikus embert ismerhettem meg közelebbről. **Meleg Irén Csiki-t,**

Ezúton szeretnénk hivatalosan és nyilvánosan köszönetet mondani mindazoknak, akik különféle támogatásokkal és jelenlétükkel hozzásegítettek a sikeres XI. Néptánc Találkozó és szimpózium megvalósításához.
Regös Néptáncgyűttes

A magyar kormány és a Magyar Cserkészszövetség:

KORMÁNYHATÁROZAT SZÜLETETT AZ EGYÜTTMŰKÖDÉSRŐL

Magyarország, a Kárpát-medence és a diaszpóra magyarságának összefogásában és a nemzettudat erősítésében mindig nagyon fontos szerepet játszottak a magyar cserkészek. Ezért tartotta kötelességének a magyar kormány munkájuk támogatását - szögezte le **Semjén Zsolt** miniszterelnök-helyettes a Magyar Cserkészszövetséggel való együttműködési megállapodás aláírásakor.

Így emlékeztetett továbbá: *A cserkészmozgalom Magyarországon még 1912-ben jelent meg, s működése folyamán végig fontos szerepet töltött be a fiatalok nevelésében és a magyarságtudat erősítésében. 1948 után azonban a kommunista diktatúra elvette a szövetség vagyontárgyait, ingatlanjait, s folyamatosan üldözte vezetőit.*

A politikus arról is tájékoztatott, hogy a Magyar Cserkészszövetségnek komoly vagyona volt, amelyet azonban a rendszerváltás után sem kapott vissza. Majd hozzátette: *A cserkészet nagyon fontos szerepet játszik a fiatalok nevelésében, a nyugati emigránsok magyarságtudatának megtartásában, valamint a határon túli magyarok identitásának erősítésében. Mindezek miatt a kormány úgy érezte, hogy kötelessége támogatni a munkájukat, ezért született meg az együttműködési megállapodás.*

A miniszterelnök-helyettes hozzáfűzte: *Az együttműködés értelmében a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy a Magyar Cserkészszövetség nevét, logóit, illetve szimbólumait levédesse, hogy azzal senki se tudjon visszaélni. A megállapodás azt is biztosítja a Cserkészszövetségnek, hogy ha állami feladatot vállalnak át, akkor azonos költségvetési támogatást kapnak, mint a hasonló feladatokat ellátó állami és önkormányzati szervek.*

Válaszában **Buday Barnabás**, a Magyar Cserkészszövetség országos elnöke leszögezte: *A Magyar Cserkészszövetség egy olyan önkéntes szervezet, ahol a vezetők elszántságból és az ifjúság iránti elkötelezettségből ingyen végzik feladataikat. A cserkészet politikamentes, de nagyon örülnek annak, hogy a kormány felfedezte erőfeszítéseiket, s ezzel a megállapodással segíti munkájukat. (kormany.hu)*

Háttérreltek (a Külföldi Magyar Cserkészszövetség jelentésében):

Magyarország elmúlt 100 évének egyik legnagyobb hatású ifjúsági szervezete, a Magyar Cserkészszövetség. Jelenleg is 8000 aktív tagja van, és közel ugyanennyi fiatalt egyesítenek a határon túli magyar cserkészszövetségek. Az 1948

Meleg Juditot, Vattay Miklóst, Blahó Ervint, Demes Ferencet, Schirl Adriánt, Schirl Pált és természetesen **Grabner Istvánt.** Elragadó egyéniségek, akikkel élvezet volt együtt játszani és próbálni, akiket nagyon megszerettem, és akiket nagyra értékelek. Pazar élmény volt. Köszönjük, **Direktor úr!**

Kovács Zita

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes és Buday Barnabás, a Magyar Cserkészszövetség országos elnöke az együttműködési megállapodás aláírásakor. Fotó: Botár Gergely

utáni száműzetésben a cserkészet sokat tett a külföldön élő magyarság identitásának megőrzéséért, az 1989-ben történt újjáalakulása után pedig az értékalapon álló ifjúságnevelés Kárpát-medencei újjaelésztéséért.

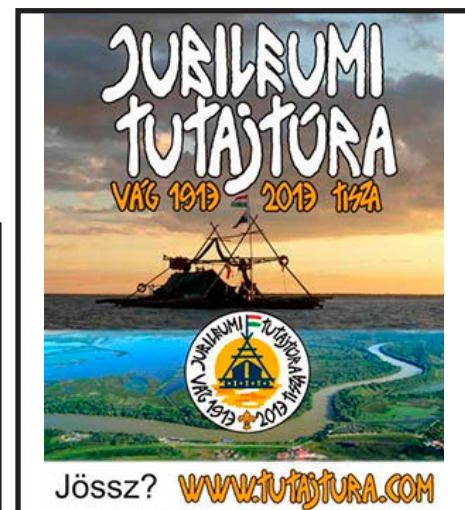
Az elmúlt két évtizedben közel 70 000 magyar fiatal töltött több-kevesebb időt a mozgalomban, amelynek különlegessége, hogy a Kárpát-medencében, valamint a diaszpórában élő magyarság körében kiterjedt hálózattal rendelkezik.

A cserkészek életében jelentős szerepet játszik a rendszeres önképzés és közösségépítés, ehhez pedig elengedhetetlen a folyamatos fejlődés.

Június 6-án a magyar kormány, elismerve a Szövetség munkáját, átfogó, több területre kiterjedő együttműködési megállapodást kötött a Magyar Cserkészszövetséggel annak érdekében, hogy minél több magyar gyerek és fiatal számára nyíljon meg a kisközösséggel való találkozás lehetősége. A megkötött keretmegállapodás (<http://www.magyarkozlony.hu/pdf/13026>) tartalmazza, hogy kormányzati támogatást kap az alulról építkező, ifjúsági kisközösségi nevelés.

Mint a megállapodásban is olvasható: a kormányzat elismeri, hogy a kommunista diktatúra az MCSSZ 1948-as magyarországi betiltásával, tagjainak üldözésével, vagyonának államosításával jelentős kárt okozott a magyar cserkészetben. Egyúttal értékeli, hogy a magyar cserkészet Magyarországon és a környező országokban élő magyarság körében, valamint a világon szórványban élő magyarok közt is megőrizte az általa képviselt értékeket a kommunizmus évtizedei alatt.

<http://www.kmcssz.org>

Schirl Pál, szerző, Blahó Ervin

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

NYELVPORTYÁN

Sokat tanakodtam az éjszaka, hogy mit is írjak ma nektek. Aztán eszembe jutott a tanári továbbképző tanfolyam, amit a Zrínyi Ifjúsági Körben tart édesanyám, Micsinay Mária, havonta egyszer. Gondoltam, érdemes megosztani a kedves olvasókkal mindazt, amit ott csinálunk. Rengeteg újat tanulunk mindig, újra és újra. A nyelvek világa kimeríthetetlen forrás! Egyszerűen minden nap meglep valamivel, minden nap felfedezek valami új érdekességet, szabályt, hasonlatot, kételyt, szót vagy kifejezést. Azt ajánlom, helyezük üzembe agyunkat, és induljunk neki a nyelvportyának! Lássuk, mit tudunk!

1. Hány mássalhangzó és hány magánhangzó van a magyar nyelvben?

2. Melyik a magyar nyelvben leggyakrabban előforduló mássalhangzó illetve magánhangzó?

3. Mássalhangzóval vagy magánhangzóval végződik több főnév nyelvünkben?

4. Az „én”-nek természetesen semmilyen nyelvben nincs többes száma. Ezt a magyar igen finoman érzékelteti: egy darab „én” az egy egyén. Remek. Viszont épp a magyarban van egy szó, amely az „én” többes számaként olvasható. Melyik az a szó? Rájössz?

(válasz: 30 mássalhangzó, 14 magánhangzó, 2. t, e, 3. Mássalhangzóval, 4. Ének.)

*

Menjünk tovább! A világ halad, fejlődik, a társadalmi életben annyi változás következik be, hogy a létező szókincsünk nem elég, hiányoznak szavak az új fogalmak megnevezéséhez. Így keletkeznek a **neologizmusok**. Zsemlyei János, kolozsvári nyelvész szerint: „A neologizmusok egyrészt amiatt jönnek létre, mert a megismerés fejlődik: a megismert új fogalmakat, dolgokat meg kell nevezni, másrészt a kifejezést szüntelenül megújítani igyekvő költői lelemény hívja életre őket.” Hát igen, változik a világ, változik a szókincsünk is. Én például nem tudok átállni arra, hogy a **hűtőszekrényben** van a tej. Nálam a **jégszekrényben** van, az mindig elmosolyodik.

Így van az, hogy előkerülnek új szavak. Mit jelentenek a következő szavak. Tudod-e?

• autóbuszöböl

Egy öböl: tónak, tengernek szárazföldre benyúló része. Rendszerint ott a szélről, hullámzástól védve van. Hát az autóbuszöböl akkor egy útnak a benyúló része, ahol az utasok védetten tudnak le- és felszállni, anélkül, hogy a haladó autót megzavarnák.

• falfirka

Azt a szót, hogy **graffiti** mindannyian ismerjük. De létezik a megfelelője magyarul, és milyen művészi szó: falfirka. A szótár szerint firka az egy firkált írás vagy rajz. Firkál, összevissza vonalakat húzogató. Hol? A falon. Falfirka. Sokan művészetnek tekintik. Mások vandalizmusnak. A magyar **firka** kifejezés pejoratív. A magyar nyelv ezek szerint elítéli a falfirkát.

• fekvőrendőr

Ennél színesebb szó szinte nincs is. A rendőr segít a forgalom rendben-tartásában. De ez a rendőr, akiről most szó van, ez fekvő tartja a rendet. Fekve éri el azt, hogy az autók ne hágiák át a megengedett sebességet. Ugye rájöttél, mi is a fekvőrendőr? (spanyolul *lomo de burro* = *számárhát)

• egérpád

Ez a kifejezés a számítástechnika világához tartozik. Hogyan fogalmazná meg, hogy mi egy egér? Egy kézhezállós kis tárgy gombokkal, amelyet ha mozgatunk, akkor a képernyőn megjelenő nyilat befolyásolja. Ez a neve, mert tényleg a zsinórral együtt a rágcsálóhoz hasonlít. Mi hát akkor az egérpád? Az a felület, amelyen az egér fekszik, akárcsak egy padon.

• lemezlovas

Ez meg kicsoda? Egy versenylovas, aki végigszárguldozik a lemezeken egy estén keresztül, vagyis aki folyamatos zenét nyújt egy táncos rendezvényen, vagyis az angol *disc-jockey*. Mennyivel jobb ez a kifejezés, hogy lemezlovas, nem igaz?

53. NEMZETKÖZI MATEMATIKAI OLIMPIA MAR DEL PLATÁN

Így ír Andrés Oppenheimer: „Erről az olimpiáról a legérdekesebb megjegyzés nem az volt, hogy a főnyertesek az ázsiai versenyzők, hiszen ez gyakori, hanem az, hogy a mi világrésziünkön alig figyeltek föl rá. Nem úgy, mint Szingapúrban, Dél-Koreában, Kínában és szerte Ázsiában! Első lett a dél-koreai csapat: a 6 középiskolásuk 6 aranyat vitt haza. A 2. és 3. helyet Kína és USA foglalta el. - Argentína 54. lett... Argentína, az idei vendéglátó ország, tipikus eset arra, milyen kevésbé figyel a közoktatásra sok dél-amerikai ország. A nemzetközi nyitótünnepségen az elnök asszony és a közoktatási miniszter még csak jelen sem voltak.” www.EINuevoHerald.com

A magyar versenyző csapat és a Mar del Plata-i magyar fogadtatás

Pár hónappal ezelőtt kaptam felkérést az Argentínai Magyar Intézmények Szövetségétől, hogy mint önkéntes fogadjam a Mar del Platára érkező magyar fiatalokat a július 8. és 18. között megrendezésre kerülő **Nemzetközi Matematikai Olimpiára**.

A verseny időpontjának közeledtével már készültünk kapcsolatba lépni a Buenos Aires-i magyarokkal, amikor értesítést kaptam a fiatal argentinai magyar **Kuklenyik Tamástól**, aki tolmácsként kísérte a csapatot.

6 fiatal magyar jött részt venni az Olimpián: **Ágoston Tamás, Janzer Olivér, Nagy Róbert, Ódor Gergely, Sándor András, Strenner Péter**, valamint két tanár: **Dobos Sándor** és **Kós Géza**. Janzer Olivér kivételével

A Mar del Plata-i magyarok megvendégelik a matematikai olimpián részt vevő magyar fiatalokat

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
☎4799-8437 / Iroda ☎4711-0144

ELNÖK: ZOMBORY ISTVÁN estebanzombory@gmail.com

Vezetőségi gyűlések a hó 1. és 3. szerdáján.
Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.

Titkárság: Bernáth Erzsébet (Pintyő)
Keddől - péntekig 18 - 21 óra. Szombat 15 - 20 óra.
hungariabuenosaires@gmail.com

Tartozásának összegét mailen is megérdeklődheti.
Az Egyesületi tagdíjak bankátutalással befizethetők:
Banco de la Provincia de Buenos Aires, Suc. 5080 OLIVOS
Beneficiario: Hungaria CUIT: 30-61506567-2
CBU: 01400380 0150800224016
Cuenta Corriente N°: 022409/1

Kérjük tisztázza mailcímünkre, kinek a tagdíját fizeti, hány hónapra, és szíveskedjék elküldeni a befizetési szelvény másolatát. E-mailen küldjük a hivatalos nyugta másolatát. Az eredeti átvehető az irodaórákban.

• kerékbilincs

Kézre vagy lábra csatolva a szabad mozgást korlátozó páros vaspánt mint büntetőeszköz. Ezt olvasom a szótárban. Hozzá kellene tenni, hogy kézre, lábra vagy **autókerékre** csatolva.

• lesifotós

Itt felbukkan az a szó, hogy **les, titokban figyel**. Akkor most már egyértelmű, hogy mit jelent ez a fogalom: olyan újságíró, aki hírességekről készít titokban, váratlanul, engedély nélkül felvételt, az olasz *paparazzi*.

Rettenetesen élvezem figyelni, hogyan keletkeznek ezek az új szavak, milyen szépen el lehet mondani az idegennyelvű kifejezést szép magyar szókinccsel! Rohamosan fejlődik a világ, szűkülnek a távolságok, egyesül a nemzetek közti nyelvezet. De ne felejtjük el, hogy mi magyarul beszélünk! Édes anyanyelvünkön!

Ami az íróasztalon maradt:

Számos falfirkára bukkantam rá! Figyelj csak, felsorolok néhányat:

Kicsi a bors, de tényleg!

Madarat tolláról, zoknit szagáról!

Nem tudtam, hogy lehetetlen, ezért megcsináltam!

Nem a szemem nagy, a fejem kicsi!

Sajnos az üzenetrögzítő elromlott. Itt az ember beszél!

Aki utoljára nevet, annak lassú a felfogása!

A magyar csapat. 100 országból 548 versenyző érkezett

(17) mind 18 évesek. A fiúk szórakoztatását **Dancs Zsuzsanna** és jómagam, illetve a Mar del Plata-i magyarok vállaltuk.

Kuklenyik Tamással és Dobos tanárral kirándulásokra vittük őket, míg a vizsgák után várták az eredményeket. A Szervezők is biztosítottak szórakozási lehetőségeket. Első nap Dancs Zsuzsival „bepreleltük” a fiúkat két kocsiba, megmutattuk nekik a várost. Megnéztük a 43 m magas Víztoronyt: egy dombon áll és szép kilátást nyújt a tengerre és a 750.000 fős városra. Az ott dolgozók készségesen elmagyarázták, hogyan működik, mennyi vizet pumpál, és bemutatták a történetét is. A fiúkat mindez nagyon érdekelte. Ezután elmentünk a General San Martín parkba, ottan pedig le a tengerpartra, ahol a sziklás parton keresztül bukik a hegyláb a tengerbe. Az óriáshullámok párszor lespiricelték őket, amin nagyokat mulattak.

Aztán sétálni vittük őket a tengerparton, megnéztük a katonai tengerész kikötőt és a polgári kikötő kis halászhajóit, a javítódokkot, a kikötőben szabadon élő fókákat. A hosszú déli móló egyik éttermében remek forró csokit ittunk.

A kikötőben, a déli mólón szabadon heverő borjúfókák

Mar del Plata nagyon szép város, gyönyörű és drága villákkal, ezek mellett azonban a szegény kis putriktól sincs hiány. A fiúkat ezek is érdekelték, a városnak ezt a másik arcát megismerni szintén élmény volt a számukra.

Mi, az itteni pár magyar egy étteremben szoktunk összegyűlni, ahol más nyelveken beszélő közösségek is találkoznak. Ezeket az összejöveteleket *potpourri*-nak, vagyis egyvelegnek, keveréknek nevezik. A pénteki találkozóra meghívtuk a matematikus társaságot is, el is jött az egész delegáció. Pizzáztunk egy jót.

Szombaton kirándultunk a közeli hegyekbe, a Sierra de los Padres-re, amely a prekambriumtól, az első földtörténeti korból maradt vissza. Mászkáltunk a sziklákban, és a napot egy meleg kakaóval és *alfajor*-ral, a tradicionális argentin édességgel fejeztük be. Ez Dra. Laura Peñeñori ajándéka volt, aki autójával besegített nekem.

Nagyon jól érezték magukat. Dobos Sándor fuvolyázott, a fiúk pedig énekeltek nekünk a kávéházban. Nagyon megható volt! Visszavittük őket a hotelbe és azzal az érzéssel búcsúztunk tőlük, hogy a fiúk egy felejthetetlen élménnyel térnek haza.

Vasárnap, miután kihirdették az eredményeket, nagy ünneplést csaptunk. A fiúk nagyon jó értékelést kaptak, ha ez a helyi lapokból nem is derült ki: 2 ezüst és 1 bronzéremmel, valamint 3 „külön dicsérettel” büszkélkedhetnek. Gratulálunk nekik és tanáraiknak is!

Az eredmények a következők: Ágoston Tamás ezüst, Janzer Olivér ezüst, Nagy Róbert bronz, Ódor Gergely dicséret, Sándor András dicséret, Strenner Péter dicséret.

Bund Zsuzsi, Mar del Plata
(segített Súlyom Hajnalka)

„Mindenki azt mondja, hogy mozogjak, mert egészséges. De sosem mondják a sportolónak, hogy olvasson!”
(José Saramago)